

BALKAN AYDINLAR ve YAZARLARI YAYINLARI: 21
Şiir dizisi: 16

Birinci Basım: Nisan, 2003

Yayın Yönetmeni:
Osman BAYMAK

Türkçeden Çeviri:
Mariya LEONTİC

Düzelten:
Niyat SELMAN

Teknik Sorumlu:
Muharrem KIRAN

Kapaktaki Resim:
Ethem BAYMAK

Baskı-Cilt:
"KOSOVA" basımevi
Prizren-KOSOVA

İsteme Adresi:
Luiç Gurakuçi 24/A
Prizren-KOSOVA
Tel & Faks: 00381 29 32 453

ОСМАН БАЈМАК
УШТЕ ЕДЕН ДЕН

Препев од турски: Марија Леонтиќ

Рецензент: Нејат Селман

Osman BAYMAK
BİR GÜN DAHA

YAYINLARI
Prizren, 2003

СОДРЖИНА

Osman Baymak'ın Şiiri	4
Поезијата на Осман Бајман	6

...kaçınılmaz bir yolculuğun tanağarımı arık...

...ова е светлото на еден неизбежен пат...

Kadına Türkülerim 1	10
Песна за жената 1	11
Kadına Türkülerim 4	12
Песна за жената 4	13
Kadına Türkülerim 9	14
Песна за жената 9	15
Kadına Türkülerim 10	16
Песна за жената 10	17
Kadına Türkülerim 11	18
Песна за жената 11	19
Kadına Türkülerim 15	20
Песна за жената 15	21
Kadına Türkülerim 16	22
Песна за жената 16	23
Kadına Türkülerim 17	24
Песна за жената 17	25
Kadına Türkülerim 18	26
Песна за жената 18	27

Kadına Türkülerim 19	28
Песна за жената 19	29
Kadına Türkülerim 20	30
Песна за жената 20	31
Kadına Türkülerim 21	32
Песна за жената 21	33
Kadına Türkülerim 30	34
Песна за жената 30	35
Kadına Türkülerim 33	36
Песна за жената 33	37
Kadına Türkülerim 34	38
Песна за жената 34	39
Kadına Türkülerim 35	40
Песна за жената 35	41
Kadına Türkülerim 36	42
Песна за жената 36	43
Kadına Türkülerim 37	44
Песна за жената 37	45

...canevinden ötüşür kuşlar bir gün daha...

...во срцето птиците црцорат уште еден ден...

Orta Direk	47
Среден дирек	51
Küçük Ayşe	54
Малата Ајше	57

Bir Gün Daha	60
Уште еден ден	61
Şiirbaşı	62
Почеток на песната	63
Otuz Beş Yaş Şiiri	64
Песна за 35 години	65
Gönlünce	66
За твојата душа	67
Bir Çocuk Gözüyle Gördüm	68
Со детски очи видов	69
Günün Takviminden	70
На календарот	71
Selam Olsun	72
Поздрав нека биде	73
Doruktaki Koltuk Boş	74
На врвот тронот е празен	75
Yaşarsın Dize Dize	76
Живееш стих по стих	77
Bir Yürek	78
Едно срце	78

OSMAN BAYMAK'IN ŞİİRİ

Osman Baymak 1954 yılında Prizren'de doğdu. İlkokul, ortaokul ve liseyi doğduğu şehirde okudu. Yüksek öğretimini Priştine'de tamamladı. Küçük yaşta şiire ilgi gösterdi. Belki bu sebeple yaratıcılık dünyasına ilk önce şiir, sonra hikâye, seyahatname ve denemelerle girdi. Yayımlanmış şiir kitapları: “Beş Parmak” (1981), “Şarkılar Seni Arar” (1982), “Unutma” (1983), “Dize Geze Geze” (1988), “Kadına Türkülerim” (1989), “Yaşarlar Dize Dize” (1997). Eserleri Sırpça, Makedonca, Arnavutça, Macarca ve Romenceye çevrildi. Bu kitapta Osman Baymak'ın şiirlerinden küçük bir seçme yapıldı.

Osman Baymak'ın şiirleri onun iç dünyasındaki düşünce ve manevî çalkantıların gür dalgalanmalarını ve dinmelerini yansıtmaktadır. Belki bu sebeple şair için, şiir, hayat rüzgarlarının etkisi altında, hafif ya da gür dalgalanan duygularını döktüğü bir denizdir. Osman Baymak şiir yazarak, âdeta, duygularını boşaltıp yeni duygulara yer açıyor. Şiir yazmak, onun için, hayatın getirdiği yeni ümitlerin kapıları önünde sanki kendi hayatıyla, kendi kendisiyle konuşmak ve hesaplaşmak demektir. Kendi kendisiyle kurduğu iletişimde yeni şiirler doğuyor. Bu şiirlerde, insanın kendi kendisiyle, kendi acı ve sevinçleriyle, kendi hayal kırıkları ve ümitleriyle savaştığı belirgindir. Oysa insan her zaman bu iç savaşta kendi ikilemlerini çözemiyor, kendi şiddetli arzularına yol bulamıyor. Bu sebeple şairin bazı şiirlerini okurken sanki şiirin tamamlanmadığı, her şeyin söylenmediği izlemine kapılabiliriz. Fakat Osman Baymak'ın şiirinde her zaman parlayan bir ümit vardır ve ayrıca okuyucunun hayal dünyasına da yer verilir.

Şair, şiirlerindeki motifleri kendi hayatından ve çevresinden ilham almıştır. Osman Baymak kendisi için önemli olan ya da hayatında derin iz bırakan, yahut tesadüfen rastladığı ve onu etkileyen insanlar hakkında da şiirler yazmıştır. Fakat şair, şiirlerinde kahramanlarının, olayların betimlenmesinden çok, insanların içdünyasına ve dünya görüşlerine önem veriyor. Osman Baymak'ın şiirlerinde özellikle kadın, şairin lirizmi ile yer alıyor. Şair bazen şaşkın, bazen hayran, bazen mest, bazen mutluluk ve sevinçinde, bazen aldatılmış, hayal kırıklığına uğramış ve mutsuz bir halde bulduğu kadını şiirinde çözmeye çabalıyor. Ama kadın yine de bir bilmece olarak kalmaya devam ediyor. Aştaki mutluluğun kadın ve erkek arasındaki iletişime bağlı olduğu birçok şiirinde belirgindir.

Şiirlerin birçoğunda insanın geleneğin kuvvetli prangalarından kurtulması ve özgürce gelişmesi, düşünmesi ve seçmesi çok güçlü bir ihtiyaç olarak hissediliyor. Bu başkaldıran ruh şiirlerin imlâsında da hissediliyor. Osman Baymak sadece insanları sıkı bağlardan, dar kalıplardan kurtarmak istemekle kalmıyor, kendi şiirlerinde bunu bizzat deniyor. Şair kendi şiirini imlâ kurallarından kurtarıyor, genellikle büyük harf ve noktalama işaretleri kullanmıyor.

Ancak biz şiirleri Makedoncaya çevirirken özel adların baş harflerini büyük yazdık ve gerektiği yerde noktalama işaretlerini de kullandık. Böylece ayrı bir dil ve kültüre ait bu şiirlerden daha kolay yararlanılacağına düşündük.

Osman Baymak'ın bütün şiirlerinden yaptığımız bu küçük seçme ile, Makedon okuyucusunun da şairin ifade ve heyecanını hissedeceğini umuyoruz.

Mariya Leontiç

ПОЕЗИЈАТА НА ОСМАН БАЈМАК

Осман Бајмак е роден во 1954 година во Призрен. Основното и средното училиште го завршил во родниот град. Високото образование го комплетира во Приштина. Уште од рана возраст покажувал интерес кон поезијата. Можеби и токму поради тоа во творечкиот живот се впуштил со пишување на поезија, а потоа со раскази, патеписи и есеи. Осман Бајмак ги има објавено следниве поетски книги: „Пет прста“ (1981), „Песните тебе те бараат“ (1982), „Не заборави“ (1983), „Стих кој шета“ (1988), „Песни за жената“ (1989), „Живеат стих по стих“ (1997). Преведуван е на српски, македонски, албански, унгарски и романски јазик. Во оваа книга е направен еден мал избор од поетскиот опус на Осман Бајмак.

Поезијата на Осман Бајмак претставува експресија на неговиот внатрешен, духовен, мисловен и емотивен свет со сите свои бурни разбранувања и стивнувања. Можеби токму и поезијата за него е едно море во кое ги лие своите чувства кои под влијание на ветровите на животот потивко или побурно се брануваат. На некој начин Осман Бајмак со пишувањето на поезија емотивно се празни и прави простор за нови емосии. На некој начин пишувањето на поезија за него претставува и монолог, самоанализа и пресметување со самиот себеси, со својот живот пред портите на новите предизвиси кои ги носи животот. Токму од оваа комуникација со самиот себеси се раѓаат песни во кои доаѓа до израз човековата борба со самиот себеси, со своите болки и радости, со своите разочарувања и надежи... Но не секогаш човекот во оваа внатрешна борба успева да ги реши своите дилеми и да најде пат за своите стремежи. Токму поради ова при читањето на некои негови песни може да се добие впечаток дека песната не е довршена или дека не е сè докажано. Но секогаш во неговата поезија надежта тлее и остава простор и за имажинативниот свет на читателот.

Мотивите во неговата поезија се инспирирани или земени од неговиот живот и од неговата околина. Тој ги опева и луѓето кои оставиле голема трага во неговиот живот или кои му значат и луѓето кои случајно ги сретнал во својот живот и му оставиле впечаток. Но Осман Бајмак многу повеќе од описот на јунасите на неговите песни, од описот на настаните, се задржува на внатрешниот свет на луѓето и на нивната перцепција на светот. Со својата лиричност во поезијата на Осман Бајмак посебно место зазема жената. Тој вчудоневиден, восхитен, опиен, облиен во радост и среќа, измамен, разочаран, несреќен се труди во сел сиклус на песни да ја одгатне жената, но таа како секогаш да останува загатка... Токму во овие песни може многу убаво да се согледа зависноста на среќата од меѓусебниот однос на мажот и жената.

Во голем број песни се чувствува насушната потреба за ослободување на човекот од сврстите пранги на традиционализмот и негово слободно развивање, мислење и определување. Овој бунтовнички дух се чувствува и во правописот на поезијата. Осман Бајмак не копнее само човекот да го ослободи од стегите, туку и својата поезија. Токму поради овој стремеж тој својата поезија ја ослободува од правописните правила, најчесто не употребува голема буква и интерпунктиски знаси. Препејувачот сакајќи препевот да биде подостапен за нашиот читател кај сопствените именки употребува голема буква бидејќи тие припаѓаат на едно друго јазично и културно подрачје и не секогаш се познати на секој читател.

Се надевам дека овој мал избор на препеви од селокупното поетско творештво на Осман Бајмак ќе придонесе и македонскиот читател да го почувствува поетскиот израз и немир на овој поет.

Марија Леонтиќ